

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 555)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU- sekr.	22. december 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat om et initiativ fra Frankrig med henblik på Rådets vedtagelse af en rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

Kære<DOCUMENT_START> udenrigsminister.

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg sendes vedlagt et udkast til rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold samt et grundnotat om udkastet.

Det bemærkes, at udkastet og grundnotatet ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

GRUNDNOTAT

<DOCUMENT_START>om et initiativ fra Frankrig med henblik på Rådets vedtagelse af en rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

1. Baggrund

Det franske formandskab fremsatte den 3. august 2000 dels et forslag til direktiv om bistand til ulovlig indrejse og ulovligt ophold dels et udkast til rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige regler med henblik på bekæmpelse af bistand til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

Formålet med forslaget til direktiv og udkastet til rammeafgørelse er bl.a. på baggrund af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.- 16. oktober 1999 og Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.- 20. juni 2000 at sikre, at der i alle EU-lande er effektive strafferetlige regler for så vidt angår menneskesmugling. Forslaget til direktiv indeholder således

bestemmelser, der fastlægger, hvilke handlinger medlemsstaterne skal kriminalisere, mens udkastet til rammeafgørelse indeholder bestemmelser om de strafferetlige sanktioner i forbindelse med menneskesmugling.

Et særskilt grundnotat om forslaget til direktiv vil blive udarbejdet af Indenrigsministeriet.

2. Indhold.

Retsgrundlaget for udkastet til rammeafgørelse er artikel 29, artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b), i Traktaten om Den Europæiske Union.

I artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse fastslås det, at medlemsstaterne skal tage de nødvendige skridt for sikre, at de i direktivet nævnte handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning.

Efter bestemmelsen skal medlemsstaterne endvidere sikre, at de i direktivet nævnte handlinger, når de er begået under de i artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse opregnede skærpende omstændigheder, kan straffes med frihedsstraf, der kan medføre udlevering, og eventuelt andre foranstaltninger.

Sådanne andre foranstaltninger kan omfatte konfiskation af det transportmiddel, der blev benyttet, da den strafbare handling blev begået, forbud mod direkte eller gennem en mellemmand at udøve sådan erhvervsmæssig virksomhed, hvorunder den strafbare handling blev begået, og opholdsforbud på medlemsstatens område, hvis den dømte person ikke er statsborger i en medlemsstat i Den Europæiske Union.

Af artikel 1 i direktivforslaget fremgår det, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at handlinger, hvorved der forsætligt ydes direkte eller indirekte hjælp til at gøre det lettere for tredjelandstatsborgere at rejse ulovligt ind i, rejse i eller opholde sig ulovligt på en EU-medlemsstats område, anses for strafbare. Af artikel 2 fremgår det endvidere, at forsøg og medvirken til de i artikel 1 nævnte handlinger ligeledes skal være strafbart.

Ifølge direktivforslagets artikel 4 kan medlemsstaterne træffe beslutning om straffritagelse for de i artikel 1 og 2 omhandlede handlinger for så vidt angår personer, der er slægtninge i opad- eller nedadstigende linje, bror, søster, ægtefælle eller samlever til den smuglede person.

I artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse opregnes en række skærpende omstændigheder. Det drejer sig om handlinger, der er omfattet af den fælles aktion af 21. december 1998 om deltagelse i en kriminel organisation. Herudover drejer det sig om menneskesmugling, der foretages med henblik på menneskehandel eller seksuel udnyttelse af børn som defineret i den fælles aktion af 24. februar 1997 om menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn. Endelig anses det efter artikel 2 for en skærpende omstændighed, hvis menneskesmuglingen foretages med henblik på at udføre arbejde i strid med den pågældende medlemsstats regler om arbejdstilladelse.

Udkastets artikel 3 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang lovovertrædelsen er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Ifølge udkastets artikel 4 er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionale og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre sanktioner som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Udkastets artikel 5 indeholder bestemmelser om straffemyndighed. Efter stk. 1 er hver medlemsstat forpligtet til at have straffemyndighed, når en af de af rammeafgørelsen omfattede lovovertrædelser er begået helt eller delvist på medlemsstatens territorium. Efter stk. 2 er medlemsstaten tillige forpligtet til at have straffemyndighed, hvis gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat. Denne bestemmelse er dog fakultativ, og medlemsstaterne kan meddele Rådets Generalsekretariat, i hvilket omfang bestemmelsen skal gælde for den pågældende medlemsstat.

Det fremgår af artikel 6, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre rammeafgørelsen inden den 1. november 2001. Medlemsstaterne skal endvidere inden den 1. november 2001 meddele Rådets Generalsekretariat og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af rammeafgørelsen. Rådet skal herefter inden den 30. maj 2002 præsentere baggrund af disse oplysninger og en skriftlig

rapport fra Kommissionen vurderer, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre rammeafgørelsen.

Efter udkastets artikel 7 træder rammeafgørelsen i kraft samme dag, som den bliver offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Dansk ret

3.1. Udlændingelovens bestemmelser om menneskesmugling

Efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig i Danmark. På samme måde straffes den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i Danmark med henblik på herfra at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt. På samme måde straffes endvidere den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt.

Det antages, at bistand efter udlændingelovens § 59, stk. 5, til ulovlig indrejse kan bestå i at hjælpe en udlænding over grænsen ved f.eks. at skjule den pågældende i bagagerummet på en bil eller transportere vedkommende til eller fra grænseområdet. Bistanden kan også bestå i at skaffe udlændingen falske indrejsepapirer eller i at give urigtige oplysninger til myndighederne med henblik på, at den på gældende opnår indrejsetilladelse. Bistand til ulovligt ophold kan f.eks. bestå i at yde udlændingen husly i kortere eller længere tid.

3.2. Straffelovens bestemmelse om menneskesmugling

Bestemmelsen i udlændingelovens § 59, stk. 5, suppleres af straffelovens § 125 a, hvorefter den, der under skærpende omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes med fængsel indtil 4 år.

Afgørelsen af, om der foreligger skærpende omstændigheder, træffes på grundlag af en samlet vurdering af lovovertrædelsen. Skærpende omstændigheder vil kunne foreligge, når der er tale om organiseret eller professionel menneskesmugling. I vurderingen indgår også, om der er tale om et enkeltstående forhold, eller om der er tale om en mere systematisk adfærd. Bestemmelsen, der finder anvendelse på alle tre led i udlændingelovens § 59, stk. 5, forudsættes alene anvendt, når menneskesmuglingen sker for vindings skyld.

3.3. Straffelovens bestemmelser om konfiskation

Straffelovens bestemmelser om konfiskation findes i §§ 75 – 77 a. Efter straffelovens § 75 kan udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb helt eller delvis konfiskeres. Savnes der fornødent grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan der konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte. Ifølge straffelovens § 75, stk. 2, kan der endvidere, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder i øvrigt taler herfor, ske konfiskation af genstande, der har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling, genstande, der er frembragt ved en strafbar handling, og genstande med hensyn til hvilke, der i øvrigt er begået en strafbar handling. Efter § 75, stk. 3, kan der i stedet for konfiskation af de i stk. 2 nævnte genstande ske konfiskation af et beløb svarende til deres værdi eller en del heraf.

Straffelovens § 76 indeholder regler for hos hvem, konfiskation efter § 75 kan ske, og efter straffelovens § 76 a kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, når handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller er en overtrædelse af § 286, stk. 1.

3.4. Udlændingelovens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 22 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de sidste 7 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 i udlændingeloven udvises, hvis udlændingen efter udlændingelovens § 59, stk. 5, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 23 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de sidste 3 år, udvises af de i § 22 nævnte grunde, og endelig kan andre udlændinge udvises af de grunde, der er nævnt i § 22, eller hvis udlændingen

idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 32 medfører en dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig i Danmark (indrejseforbud). Indrejseforbudet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24 meddeles for 3, 5, 10 år eller for bestandig afhængigt af varigheden af den idømte straf.

3.5. Straffelovens bestemmelser om frakendelse af retten til at udøve virksomhed

Efter straffelovens § 78 medfører strafbart forhold ikke tab af borgerlige rettigheder, herunder ret til virksomhed i henhold til almindeligt næringsbrev. Den, der er dømt for strafbart forhold, kan imidlertid udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det følger af straffelovens § 79, at den som udøver virksomhed, der kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, ved dom for strafbart forhold kan frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed. Efter samme regel kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab eller en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond.

Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i straffelovens § 78, stk. 3, indeholdte regler.

3.3. Straffelovens bestemmelser om rufferi, samleje med mindreårige og børnepornografi

Efter straffelovens § 228 straffes den, der forleder nogen til at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed med andre, for vindings skyld forleder nogen til kønslig usædelighed med andre eller afholder nogen, der driver erhverv ved kønslig usædelighed, fra at opgive det, eller holder bordel, for rufferi med fængsel indtil 4 år.

På samme måde straffes den, der tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, samt den, der medvirker til en persons befordring ud af riget, for at denne i udlandet skal drive erhverv ved kønslig usædelighed eller benyttes til sådan usædelighed, når den befordrede person er under 21 år eller uvidende om formålet.

Efter straffelovens § 229 straffes den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand, eller som udnytter en anden erhverv ved kønslig usædelighed, med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med hæfte eller bøde.

Efter straffelovens § 222 straffes den, som har samleje med et barn, med fængsel indtil 6 år. Har barnet været under 12 år, eller har gerningsmanden forskaffet sig samlejet ved tvang eller fremsættelse af trusler, kan straffen stige til fængsel indtil 10 år.

Herudover kan efter straffelovens § 230 den, der optager utugtige fotografier, film eller lignende af en person under 18 år med forsæt til at sælge eller på anden måde at udbrede materialet, straffes med hæfte eller fængsel indtil 2 år, under formildende omstændigheder med bøde.

Endvidere kan efter straffelovens § 235 den, som erhvervsmæssigt sælger eller på anden måde udbreder utugtige fotografier, film eller lignende af børn, straffes med bøde hæfte eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, som i en videre kreds udbreder sådanne fremstillinger.

Endelig straffes den, som besidder eller mod vederlag gør sig bekendt med fotografier, film eller lignende af børn, der har samleje eller anden kønslig omgængelse, har kønslig omgang med dyr eller anvender genstande på groft utugtig måde, med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

3.4. Udlændingelovens bestemmelser om beskæftigelse af udlændinge uden arbejdstilladelse

Efter udlændingelovens § 59, stk. 2, straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Det følger af udlændingelovens § 59, stk. 3, at det ved straffens udmåling efter stk. 2 skal betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Af udlændingelovens § 59, stk. 4, fremgår det, at en økonomisk fordel, der måtte være opnået ved overtrædelse af § 59, stk. 2, kan konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel.

3.3. Strafansvar for juridiske personer

Der kan efter udlændingelovens § 61 pålægges selskaber m.v. (juridiske personer), der overtræder udlændingelovens bestemmelser, strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Efter straffelovens § 306 kan der endvidere pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel for visse straffelovsovertrædelser. Der kan imidlertid ikke pålægges juridiske personer strafansvar for overtrædelse af straffelovens § 125 a om menneskesmugling.

Den 29. september 2000 blev et udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om international fuldbyrdelse af straf mv., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. og lov om udlevering af lovovertrædere samt forskellige andre love (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, 1. tillægsprotokol til den europæiske konvention om overførelse af domfældte og FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger samt ændringer som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen mv.), fremsendt til Folketingets Retsudvalg til orientering. Udkastet er endvidere sendt til høring hos en række myndigheder og organisationer.

I udkastet til lovforslag foreslås straffelovens § 306 ændret således, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelser af straffeloven, der er begået for at skaffe den juridiske person vinding.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Efter udkastet til rammeafgørelse forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at de i artikel 1 og artikel 2 i direktivforslaget definerede handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder – for strafbare handlinger begået under de i artikel 2 omhandlede skærpende omstændigheder - med frihedsstraf, der kan medføre udlevering

Bistand til ulovlig indrejse og ophold i Danmark kan efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes med fængsel indtil 2 år.

Bistand til ulovlig indrejse og ophold i Danmark med henblik på indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt, og bistand til indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt, kan imidlertid alene straffes i det omfang, en sådan bistand ydes for vindings skyld.

Efter de gældende regler i udlændingeloven vil man således ikke kunne straffe en person, der bistår en tredjelandstatsborger med ulovlig indrejse eller ophold i en anden medlemsstat, når bistanden ikke ydes for vindings skyld. På samme måde er det en betingelse for strafansvar efter straffelovens § 125 a om menneskesmugling, der sker under skærpende omstændigheder, at der foreligger berigelsesforsæt.

Efter artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse skal hver medlemsstat endvidere træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse nævnte sanktioner skærpes, når de i bestemmelsen opregnede skærpende omstændigheder foreligger.

Det er uklart, om bestemmelsen i artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der i deres nationale lovgivning forefindes en særskilt strafferamme, der skal anvendes, når der foreligger de i artikel 2 opregnede skærpende omstændigheder, eller om bestemmelsen snarere forpligter medlemsstaterne til at sikre, at domstolene - i forbindelse med strafudmålingen – anser de i artikel 2 opregnede omstændigheder skærpende.

For så vidt angår de i artikel 2 opregnede skærpende omstændigheder fremgår det af forarbejderne til straffelovens § 125 a, at spørgsmålet om, hvorvidt menneskesmugling er foretaget under skærpende omstændigheder, beror på en samlet vurdering af overtrædelsen. Skærpende omstændigheder vil efter forarbejderne f.eks. foreligge, hvis der er tale om organiseret eller professionel menneskesmugling. I vurderingen indgår også, om der er tale om et enkeltstående forhold, eller om der er tale om en mere systematisk adfærd. Bestemmelsen forudsættes alene anvendt, hvor der er tale om menneskesmugling for vindings skyld.

Det er på den baggrund vurderingen, at det også vil blive anset for en skærpende omstændighed efter straffelovens § 125 a, hvis menneskesmuglingen bliver udført af personer, der deltager i en kriminel organisation. Det er endvidere vurderingen at menneskesmugling, der sker med henblik på seksuel udnyttelse af børn eller udnyttelse af en voksen til prostitution, vil anses for at være en skærpende omstændighed efter straffelovens § 125 a.

En person, der foretager menneskesmugling med henblik på seksuel udnyttelse af børn eller udnyttelse af en voksen til prostitution, vil tillige efter omstændighederne – i lyset af straffelovens regler om forsøg og medvirken – kunne straffes for overtrædelse af straffelovens §§ 222 om samleje med mindreårig, 228, 229 om rufferi, 230 om fremstilling af børnepornografi eller 235 om udbredelse af børnepornografi.

Endelig er det vurderingen, at det i visse tilfælde vil kunne anses for en skærpende omstændighed, hvis en menneskesmugling er foretaget med henblik på illegal beskæftigelse af den smuglede person. Afgørelsen af, hvorvidt det må anses for en skærpende omstændighed, vil bero på en konkret vurdering af bl.a. de forhold, under hvilke den smuglede person vil skulle arbejde, aflønningen af den pågældende, og om den pågældende har mulighed for at sige op.

For så vidt angår kravet til medlemsstaternes strafferammer fremgår det af artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse, at medlemsstaterne skal sikre, at strafbare handlinger begået under de i artikel 2 omhandlede omstændigheder, kan straffes med frihedsstraf, der i hvert fald kan medføre udlevering.

Efter § 3, stk. 1, i udleveringsloven (lovbekendtgørelse nr. 110 af 18. februar 1998) kan der ske udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union for handlinger, der efter dansk ret kan medføre frihedsstraf i mindst 6 måneder. Det gælder dog kun i tilfælde, hvor anmodning om udlevering fremsættes efter, at EU-udleveringskonventionen er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende stat i Den Europæiske Union. Bortset fra disse tilfælde kan udlevering til såvel EU-medlemsstater som til andre stater i almindelighed kun ske, hvis handlingen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år.

Da overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes med fængsel indtil 2 år, og overtrædelse af straffelovens § 125 a straffes med fængsel indtil 4 år, kan overtrædelse af de danske regler om menneskesmugling medføre udlevering.

Det er således vurderingen, at artiklerne 1 og 2 i udkastet til rammeafgørelse ikke i sig selv nødvendiggør lovændringer. Artiklerne henviser imidlertid til definitionen på menneskesmugling i direktivforslaget, som i den foreslåede udformning ses at nødvendiggøre lovændringer. Baggrunden herfor er, at det – som ovenfor anført - efter udlændingeloven alene er strafbart at yde bistand til ulovlig indrejse el ovligt ophold i et land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt, hvis denne bistand ydes med vinding for øje.

Bestemmelserne i artikel 3 og 4 vil ikke nødvendiggøre lovændringer, idet juridiske personer efter udlændingelovens § 61 kan straffes for overtrædelse af straffelovens § 59, stk. 5.

Endelig vil de i artikel 5 indeholdte bestemmelser om straffemyndighed ikke nødvendiggøre lovændringer, idet Danmark i medfør af artikel 5, stk. 2, i udkastet til rammeafgørelse kan afgive erklæring om, at Danmark i de i artikel 5, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde (egne statsborgere) betinger straffemyndigheden af, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen i det land, hvor forholdet blev begået.

1. Høring

Udkastet er sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Indenrigsministeriet, Finansministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politimesterforeningen i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København samt præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors samt Rådet for Etniske Minoriteter.